

WALPO.

2/
24

4+1 nosta:
VAPPU!

Haastattelussa
Kimmo Elo

Harkkapenkki:
Bryssel

Päätoimittajat ja taitto

Milla Saari (millsaa@utu.fi)
Pekka Kärkkäinen (jupekk@utu.fi)

Toimituskunta

Anni Rikkonen	Lotta Takala
Anni Sorakunnas	Mika Halmela
Charlotta Leponiemi	Nina Puotila
Ella Laattala	Olli Jokela
Erika Tilander	Pekka Lanne
Heidi Hytti	Sampo Mustonen
Hilppa Nissinen	Samuli Heliste
Jenna Summala	Selmasisko Matti
Kalle Hyttinen	Valtteri Haapaniemi
Lilli Louhikoski	

Muut kirjoittajat

Aatami Salminen
Ella Välimäki
Kasper Varheenmaa
Milja Kiuru
Teemu Rantanen

Editointi

Anni Sorakunnas
Ella Laattala
Lilli Louhikoski
Nina Puotila

Mainoshankinta

Anttoni Niemi (anttoni.m.niemi@utu.fi)
Sinikka Paljakka (sinikka.k.paljakka@utu.fi)
Vanessa Luovikari (vanessa.c.luovikari@utu.fi)

Painopaikka

Painosalama

Julkaisija

Turun yliopiston Poliitiikan
tutkimuksen klubi ry

Sisällys

Pääkirjoitus s. 4

Pekka Kärkkäinen ja Milla Saari

Puheenjohtajan päiväkäsky s. 5

Kaisla Kontkanen

Index-palsta s. 6

Kasper Varheenmaa

Eurooppa valitsee suuntaansa s. 8

Teemu Rantanen

Vieraskynä: Tenu s. 10

Milja Kiuru ja Lilli Louhikoski

P-klubi Brysselissä s. 12

Aatami Salminen

Haastattelussa Kimmo Elo s. 16

Milla Saari ja Pekka Kärkkäinen

Viisupenkki:

Melodifestivalen s. 18

Pekka Kärkkäinen

4+1 nostoa: VAPPU! s. 22

Lotta Takala

Harkkapenkki: Bryssel s. 24

Ella Välimäki

Pääkirjoitus

29.4.2024

Saatuamme ensimmäisen lehden taitettua, totesimme yhteen ääneen, että "ai että, ensi kerralla sitten keväisissä tunnelmissa". Tämä oli virhe, ja pyydämme anteeksi koko lukijakunnalta sitä, ettemme tuolloin koputtaneet puuta, vaan saimme juuri ennen vappua vielä lumet maahan myrskyn muodossa. Jouduimme itsekin tästä osamme kärsimään, sillä yliopiston pihaa ei ollut vielä taittopäivän aamuna aurattu, joten rämmimme paikalle polven korkuisen hangen läpi.

Kun meidät pestiin valittiin, meille varoitettiin, etteivät teemalehdet välttämättä toimi, että älkää ainakaan semmoista tehkö. Klubin vierailtua Brysselissä ja EU-vaalien sekä Euroviisujen lähestyessä emme kuitenkaan voineet vastustaa kiusausta, joten tässä se nyt on: teemalehti, jonka juttujen yhdistävänä tekijänä on mikäs muukaan kuin Eurooppa.

Teeman puitteissa lehdessä kuullaan muun muassa kahta henkilökuntamme erittäin asiantuntevaa jäsentä, Eurooppa-nuorten puheenjohtajistoa sekä Brysselissä harjoittelussa ollutta klubilaista. Tämän lisäksi höystämme lehteä Eurooppa-fiilistelyllä matkakertomusten ja euroviisuhuuman muodossa. Emme tietenkään unohtaneet keväistä opiskelijan parasta aikaa eli vappua: lehdestä voit lukea myös tämän ikonisen juhlan parhaista paloista.

Lumisateesta ja vapusta huolimatta katseet on suunnattu jo osittain kesään sekä ensi syksyyn. Uudet klubilaiset sekä YYA-Walpo tulevat aiemmin kuin arvaatkaan! Sitä ennen on kuitenkin mukava nauttia kesäpäivistä (tai kärsiä kirjatenteistä), jotka toivottavasti tulevat pian vapun jälkeen.

Toivotamme lumentuoksuista vappua ja toivomme lämmintä toukokuuta!

Pekka & Milla

Puheenjohtajan päiväkäskey

Hei rakkaat klubilaiset,

Kevät on jo pitkällä ja opinnot toivottavasti jo lähellä maaliviivaa. Kevät on tuntunut tänäkin vuonna tulleen aivan hujauksessa, ja yhtäkkiä huomaankin lintujen laulavan aamuisin sekä auringon paistavan iltaisin. Vähän tekisi mieli hyräillä suvivirtäkin jo.

Klubin kevät on ollut hektinen ja monipuolinen. Alkuvuosi startattiin vielä viimeisillä presidentinvaalipaneeleilla ja jännittävääkin jännittävämmillä vaalivalvojaisilla. Vallan vaihduttua Milolla ja Nalalla on ollut isot tassut täytettävänä koko kansan Lennun jälkeen. Presidentinvaalien jälkeen katse on kääntynyt kohti europarlamenttivaaleja, jotka järjestetään 6.–9.6. Muistakaa käyttää kallisarvoista äänioikeuttanne!

Maaliskuussa kävimme ulkomaanekskursiolla Brysselissä alumnimme (ja emerituspuheenjohtajamme) Ville Niinistön kutumana. Reissussa ja sen jälkeen käytyjen keskustelujen myötä olenkin voinut yleensä todeta, että Sinisillä Lehvillä on valta Suomessa ja ehkä hieman Brysselissäkin. Reissu oli ikimuistoinen niin työ- kuin yöelämänkin puolesta, kiitos vielä kaikille osallistujille ja excu-vastaaville!

Muutama viikko takaperin vietimme alumnipäivää, jossa tunnelma oli katossa! Itse päiväosuus järjestettiin yhteistyössä koko yhteiskuntatieteellisen tiedekunnan kanssa, ja illalla sitsasimme klubin kesken Q-talolla. Oli ilo huomata, kuinka jotkut perinteet ovat pysyneet samana vuodesta vuoteen. Alumnisitsien lisäksi kevät on kulunut jäsenistö-, kaveri- sekä TPPS-sitsien siivittämänä. Poikkitieteellisyyttä olemme harjoittaneet myös Sinisten haalareiden rastikierroksen muodossa. On ollut ilo päästä viettämään aikaa mukavien aktiviteettien merkeissä myös muiden järjestöjen kanssa.

Merkittävin muutos tänä keväänä klubissa on ollut sääntömuutosten voimaan astuminen. Syyskokouksessa hyväksytyt säännöt astuivat voimaan PRH:n hyväksymänä 28.3. Nämä säännöt sekä ohjesäännön voit löytää P-klubin nettisivuilta.

Siitä huolimatta, että kevät kääntyykin kohta kesään, ei klubi vielä jää lomalle. Pikniksitsit sekä kevätkeitto järjestetään tänä vuonna 8.5. Kuoviluodon saunalla. Vaikka siis Aurinkolahdelle olemmekin joutuneet jättämään hyvästit, on kevätkeitto isosti in. Klubi on myös mukana 24.5. pääkirjastolla järjestettävässä eurovaalipaneelissa. Syksyn suunnittelu on kovassa vauhdissa, ja niin hallitus kuin tuutoritkin odottelevat jo innoissaan fuksien saapumista! Ihana saada taas uusia, upeita ihmisiä jäsenistöömme. <3

Menemättä sen pidemmälle syksyyn, haluan koko täyden sydämeni pohjasta toivottaa teille kaikille oikein ihanaa ja rentouttavaa kesää!

*Puheenjohtajanne,
Kaisla Kontkanen*

Toimituksen huomio: Päiväkäskey on kirjoitettu ennen suru-uutista presidentti Stubbin Nala-kissasta. Puheenjohtaja sekä Walpo ottavat osaa ja toivottavat Nalalle hyvää viimeistä matkaa.

Vappu on jo käsin kosketeltavissa, ja tunnelma on ehdottomasti sen mukainen! Jo ajatus kesästä nostaa ihokarvat pystyyn. Opiskelijoiden uurastus vihdoinkin palkitaan. Onneksi elämä ei ole ollut pelkkää opiskelua, vaan arkeen on mahtunut myös paljon juhlaa. Ihana ainejärjestömme P-klubi on innolla järjestänyt opiskelijoilleen monenmoista tapahtumaa, mikä on tuonut monelle hymyn korviin. Myöskään tiedekuntajärjestö Index ei ole seissyt kädet taskussa. Olemme järjestäneet monia sitsejä, erikoispäivystyksiä sekä hyvinvointitapahtumia. Vappuna meillä on todellakin kädet täynnä, mutta paineessahan ne timantitkin syntyvät. Perinteitä jatkaen on opiskelijoille tarjottava kesäksikin hieman tekemistä. Tästä syystä haluaisin koota muutamia vinkkejä kesäpäivien viettoon:

Index-vastaavan kesäpäivien vinkit:

- Käy keikalla (tai viidellä).
- Osta jäätelöä. Syö jäätelöä.
- Mene kavereiden kanssa pussikaljalle.
- Käy uimassa.
- Tutustu kesällä kauppatorin antimisiin.
- Tee kulttuuriretki Turun linnaan.
- Nauti luonnosta, vaikka hyvän kirjan ääressä.
- Muista nesteytyä. Henkilökohtainen suositus ohrapirtelö, vesikin on oiva vaihtoehto.
- Ennen kaikkea nauti: kesästä, kavereista, elämästä!

Kasper Varheenmaa
Index-vastaava

KOHTI TYÖELÄMÄÄ YKAN KANSSA

YKA on ammattiliittojen edelläkävijä ja mukana matkallasi työelämään.

- ▶ Autamme löytämään uravaihtoehtoja ja kehittämään ammatti-identiteettiä
- ▶ Valvomme yhteiskunta-alan opiskelijoiden etuja
- ▶ Toimintamme on yhteisöllistä: ykalaiset kohtaavat tapahtumissa, opiskelijatoiminnassa, vertaisverkostoissa, paikallisyhdistyksissä ja mentoroinnissa

Lue lisää: yka.fi

**Yhdessä yhteiskuntaa
rakentamassa**

Yhteiskunta-alan
korkeakoulutetut ry

Eurooppa valitsee suuntaansa

Teksti: Teemu Rantanen

Euroopan unioni valmistautuu parlamenttivaaleihin kriisien varjossa. Vasta pandemiasta toipumassa oleva unioni joutuu seuraavalla vaalikaudella vastaamaan niin Ukrainan kriisin huonontamaan turvallisuustilanteeseen Euroopassa, laajemmin kiristyvän suurvaltakampailun haasteisiin, kuin globaalin ilmastokriisin vaatimuksiinkin. Ennusteet ovat myös povanneet unioniin kriittisesti suhtautuvalle laitaoikeistolle poikkeuksellista menestystä vaaleissa. Tämä kaikki herättää kysymyksiä Euroopan suunnasta vuosikymmenen jälkipuoliskolla.

Ennustaminen on tunnetusti vaikeaa, erityisesti tulevaisuuden ennustaminen. Siitä, millaiset teemat tulevat todennäköisesti olemaan keskeisiä EU:n parlamentin seuraavalla toimikaudella, ja miten vaalituloksen voidaan ennakoida näihin vaikuttavan, voidaan kuitenkin esittää joitakin valistuneita huomioita. Nämä huomiot antavat toivottavasti joitakin eväitä sen arvioimiseen, mihin äänestäjä voi tulevissa vaaleissa vaikuttaa.

Von der Leyenin II komissio?

Parlamenttivaalit tarkoittavat myös uuden komission valintaa. Komissio ja sen ohjelma määrittävät unionin politiikan suuntaviivoja vähintäänkin yhtä paljon kuin parlamentin koostumus.

Jatkoa komission puheenjohtajana hakevan Ursula von der Leyenin toista kautta on pidetty yleisesti varsin todennäköisenä. Neuvoston, joka on ratkaisevassa asemassa komission puheenjohtajan nimityksessä, odotetaan tukevan von der Leyenin jatkoa. Hänellä on myös ennusteiden perusteella asemansa parlamentin suurim-pa puolueryhmänä selkeästi säilyttävän EPP:n tuki.

Von der Leyenin jatko komission puheenjohtajana ei ole kuitenkaan itsestään selvää. Erityisesti Ranskan pidättyväinen suhtautuminen jatkokauteen yhdessä aivan viime kuukausina voimistuneen von der Leyenin johtamiseen kohdistuneeseen kritiikkiin ovat nostaneet pilviä aiemmin varmana pidetyn voitonparaatin ylle.

Jos von der Leyen ei jatka komission johdossa, odotetaan uuden puheenjohtajan joka tapauksessa sijoittuvan poliittisesti EPP:n piiriin. Nimisiä, joita on nostettu von der Leyenin mahdollisiksi vaihtoehtoisiksi ovat mm. parlamentin nykyinen puhemies Roberta Metsola, Kroatian pääministeri Andrej

Plenković sekä Romanian presidentti Klaus Iohannis. Kukaan näistä ei kuitenkaan varsinaisesti nauti samanlaista tukea kuin arvostelusta huolimatta von der Leyenin jatkolla on.

Von der Leyenin ensimmäisen komission painopiste-alueissa korostuivat Euroopan vihreä kehitys, digitaalisten valmiuksien kehittäminen, oikeusvaltioperiaatteen ja demokratian puolustaminen sekä EU:n äänen vahvistaminen globaalipolitiikassa. Seuraavan kauden suurimpina haasteina hän on nähnyt EU:n taloudellisen kilpailukyvyyn sekä turvallisuuspolitiikan. Nämä kaksi teemaa varmasti näkyvätkin seuraavan komission painopistealueissa komission tarkemmasta muodosta ja puheenjohtajasta riippumatta.

Euroopan asemoituminen kiristyvän kilpailun maailmassa

Euroopan strategisen kilpailukyvyyn turvaaminen nousee väistämättä esiin puhuttaessa odotuksista unionin politiikalle seuraavalla toimikaudella. Tähän liittyvät olennaisesti niin kysymykset EU-tason yhteisistä rahoitusvälineistä kuin laajemmin yhteisvastuun lisäämisestä unionista. Nämä ovat myös kysymyksiä, jotka jakavat myös suomalaista puoluekenttää merkittävästi.

On vaikea nähdä, miten Eurooppa kykenisi vastaamaan keskeisiin globaaleihin haasteisiin ilman ainakin jonkinlaista EU-tason yhteisvastuiden laajentamista. Yksittäiset jäsenmaat jäävät väistämättä jalkoihin niin kiristyvässä suurvaltapolitiikassa, kuin kilpailussa Yhdysvaltojen tai Kiinan teollisuuspolitiikan kanssa. Tämän tilannekuvan hyväksyvienkin tahojen keskuudessa vallitsee kuitenkin merkittäviä näkemyseroja siitä, miten tiivistyvä yhteistyö Euroopassa tulisi toteuttaa. Osaltaan niin parlamenttivaalit kuin komission ohjelmakin vaikuttavat varmasti siihen, miten strategista kilpailukykyä lopulta lähdetään vahvistamaan.

Puolustusyhteistyön tiivistäminen on toinen 2020-luvun Eurooppaa määrittävä teema. Tähän liittyy olennaisesti EU:n strateginen autonomia, jonka merkitys on korostunut Yhdysvaltojen tuen eurooppalaiselle puolustukselle muuttuessa epävarmemmaksi varsinkin Trumpin presidenttikauden aikana.

EU:n puolustusulottuvuuden vahvistaminen on ollut kehityssuuntana jo pidempään.

Ukrainan sota on entisestään lisännyt paineita puolustusyhteistyön tiivistämiseen. Ensisijaisesti painopiste tällä sektorilla on puolustusteollisuuden tehostamisessa, mutta myös konkreettinen puolustusyhteistyö esimerkiksi sotilaallisen liikkuvuuden, keskinäisen avun sekä yhteishankkeiden ja -hankintojen muodossa lienevät jatkossakin agendalla.

Myös vihreän siirtymän voidaan odottaa pysyvän unionin tavoitteissa ainakin jossain muodossa. Ilmastonmuutos ei ole kadonnut mihinkään, ja siihen kaivataan kipeästi vastauksia myös EU:n tasolla. Vihreän siirtymän tavoitteet liittyvät myös olennaisesti Euroopan strategisen kilpailukyvyn säilyttämiseen. Unionin tavoitteet niin fossiilisista polttoaineista luopumisen kuin laajemmin teollisuuden vihreän siirtymän suhteen vaativat kuitenkin myös rahoitusta, ja tässä unionin ilmastopolitiikka kytkeytyy edellä mainittuihin vaikeisiin kysymyksiin rahoitusvälineistä ja yhteisvastuusta.

Myös sosiaalipoliittiset kysymykset ovat nousseet keskeisempään asemaan EU-politiikassa kuluneella kaudella. Von der Leyenin komissio on vahvistanut unionin sosiaalipoliittista ulottuvuutta, joten jatkokauden voisi olettaa tarkoittavan myös tämän kehityksen jatkumista. Parlamentin valtasuhteiden ennakoidulla muutoksella voi kuitenkin olla erityisesti tähän, samoin kuin ilmastopolitiikkaan, merkittävääkin vaikutusta.

Laitaoikeiston nousu

Parlamenttivaaleja koskevan keskustelun pääteemaksi on noussut vaaliennusteiden povaama laitoikeiston nousu. Tämä saattaa antaa hiukan harhaanjohtavankin kuvan siitä mitä parlamentin valtasuhteissa odotetaan tapahtuvan: laitoikeiston puolueiden ei odoteta nousevan EU:n parlamentissa sellaiseen asemaan, että ne voisivat määrittää unionin suuntaa yksinään. Kyse ei olekaan samankaltaisesta muutoksesta, kuin mitä on seurannut populististen laitoikeiston puolueiden noususta joidenkin unionin jäsenvaltioiden hallituksiin.

Ennen muuta puolue ryhmien muutos vaikuttaa koalitioiden muodostamiseen parlamentin käsittelemissä yksittäisissä kysymyksissä.

Toki myös nimitettävän komission pitäisi saada itselleen ja ohjelmalleen parlamentin enemmistön tuki, ja tässäkin mahdolliset koalitiot voivat vaikuttaa ohjelman painopisteisiin.

Nykyisen parlamentin päätöksentekoa ohjannut EU-myönteinen suuri koalitio säilyttää ennusteiden mukaan enemmistönsä myös tulevassa parlamentissa. Kuitenkin suppeamman keskustavasemmistolaisen koalition ennakoidaan heikkenevän, kun taas puhdas oikeistokoalitio, jossa EPP:tä tukisivat laitoikeiston ryhmät, olisi saamassa enemmistöön riittävän määrän paikkoja.

Todennäköisesti laitoikeisto pyrkii hyödyntämään vaikutusvaltaansa erityisesti käsiteltäessä sille keskeisiä ilmastonmuutoksen tai maahanmuuttopolitiikan teemoja. Toisaalta tasa-arvo- ja sosiaalipolitiikan suhteen laitoikeiston kasvu voi merkitä myös päätepistettä Euroopan sosiaalisen ulottuvuuden vahvistamiselle, kun EPP:llä on vähemmän tarvetta yhteistyöhön tätä ajaneiden vasemmistoryhmien kanssa.

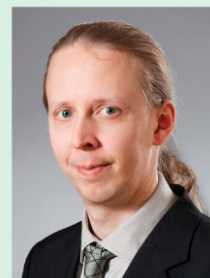
Paljolti tämä kaikki riippuu kuitenkin siitä, millaiseen yhteistyöhön EPP on laitoikeiston kanssa valmis, ja missä kysymyksissä se näkee laitoikeiston helpompana kumppanina kuin keskustavasemmiston, vihreät ja liberaalit. Jos ennusteet pitävät paikkansa, onkin selvää, että ainakin EPP:n vaikutusvalta parlamentissa ja sen ajaman politiikan suunnassa vahvistuu.

Luonnollisesti vahvistunut EU-kielteinen laitoikeisto pyrkinee myös parlamentissa vaikeuttamaan EU:n tiivistymiseen tähtääviä uudistuksia. Kun EU-myönteinen suuri koalitio kuitenkin on säilyttämässä enemmistöasemansa, ovat laitoikeiston mahdollisuudet estää integraation vahvistumista jossain määrin rajalliset, jos suuren koalition ryhmät vain löytävät yhteisen vision integraation syventämisestä.

Valtasuhteiden ennakoidut muutokset tuskin siis aiheuttavat täyskäännöksiä unionin suunnassa. Ne osoittavat kuitenkin sen, että vaalituloksella on vaikutusta jokaista eurooppalaista koskettavissa kysymyksissä. Kansalaisilla olisikin riittämiin syitä vääntäytyä uurnille näissäkin vaaleissa.

Kuka on Teemu Rantanen?

Rantanen on valtio-opin yliopisto-opettaja ja väitöskirjatutkija Turun yliopiston yhteiskuntatieteellisestä tiedekunnasta. Asiantuntijuusalueinaan hänellä ovat muun muassa EU:n yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka, ulkopolitiikkaa ohjaavat uskomusjärjestelmät, laadullinen sisällönanalyysi sekä roolipelit populaarikulttuurin ja maailmanpolitiikan tutkimuskohteena.

Vieraskynä

Mikä on TENU?

Turun Eurooppanuoret, tuttavallisemmin TENU, on eurooppalaishenkinen voittoa tavoittelematon nuorten järjestö. Vaikka yleisesti TENU yhdistetään Euroopan unioniin, on TENU koko eurooppalaisuutta ja sen aatetta tukeva järjestö. Tarkoituksenamme on ensisijaisesti lisätä Eurooppa-tietoisuutta sekä osallistaa nuoria mukaan keskusteluun ja toimintaan.

TENU on 15-28-vuotiaille suunnattu TYYn alainen harrastejärjestö, joka on poliittisesti sitoutumaton mutta Eurooppa-myönteinen järjestö. Toimintaan pääsee mukaan matalalla kynnyksellä ja on aivan kaikille Euroopasta kiinnostuneille mahtava tilaisuus tutustua niin Euroopan politiikkaan, kulttuuriin, tulevaisuuteen kuin menneisyyteenkin sekä verkostoitua muiden nuorten kanssa.

Eurooppanuoret on vahvasti kansainvälinen järjestö. Turku on vain yksi Suomen Eurooppanuorten aluejärjestöistä, jotka kaikki ovat liittohallituksen alaisia. Eurooppanuoria (JEF tai Young European Federalists) on lähes jokaisessa Euroopan maassa ja yhteistyötä tehdään aktiivisesti maiden välillä. Mahdollisuuksia päästä matkustelemaan ja kokoustamaan ympäri Eurooppaa on siis laajasti (allekirjoittanut kävi esimerkiksi Tukholmassa viime vuonna tapaamassa pohjoismaiden eurooppanuoria).

Mikä ihmeen Eurooppa-päivä?

Eurooppa-päivää vietetään 9.5. ja se on Schumanin julistuksen vuosipäivä. Päivä on kansallinen liputuspäivä ja syitä liputuksen takana on paljon. Eurooppa-päivänä juhlitaan saavutuksia, jotka Euroopassa, sen historiassa ja Euroopan unionissa ovat merkittäviä. EU:n lippua käytetään yleisesti kuvastamaan Eurooppaa liputuspäivänä.

Eurooppa-päivänä juhlitaan muun muassa Euroopan yhteisöä ja sen pitkää kehitystaivalta, Euroopan yhtenäisyyttä sekä maiden välistä yhteistyötä. Sen lisäksi päivänä juhlitaan myös eurooppalaista identiteettiä ja kulttuuria sekä niiden moninaisuutta. Monissa muissa Euroopan maissa päivä on paljon vahvemmin esillä kuin Suomessa. Yhtenä syynä voi pitää sitä, että Suomi kansainvälistyi ja eurooppalaistui kunnolla vasta liittyttyään Euroopan unioniin vuonna 1995. Siksi Eurooppa-tietoisuuden levittäminen sekä yhteiseurooppalaisuuden esiin tuominen on edelleen tärkeää.

TENu järjestää tänä vuonna Eurooppa-päivänä matalan kynnyksen Eurooppa-aiheista ohjelmaa Vähätorilla koko päivän yhdessä Eurooppalaisen Varsinais-Suomen ja Schuman-seuran kanssa. Kyseiset järjestöt ovat myös poliittisesti sitoutumattomia Eurooppa-myönteisiä järjestöjä sekä tärkeimpiä yhteistyökumppaneitamme.

Ohjelmassa on keskustelua niin Euroopasta, Euroopan unionista kuin tulevista Europarlamentti-vaaleistakin. Vaikka ohjelma keskittyy hyvin vahvasti Eurooppaan, on Suomen puolueet pyydetty tänä vuonna mukaan vaalivuoden vuoksi. Osa puheenvuoroista keskittyy vahvasti tuleviin vaaleihin, jotka ovatkin jo kuukauden päästä Eurooppa-päivästä. Muista siis käyttää ääntäsi ja tule löytämään oma ehdokkaasi Vähätorilla!

Suurimpana tavoitteena päivän aikana on tuoda Eurooppa ja eurooppalaisuus lähelle ihmisiä ja saada heidät pohtimaan omaa kokemustaan eurooppalaisuudesta. Tapahtumassa on tarjolla puheenvuoroja, musiikkia, keskustelua ja pientä purtavaa. Paikalle voi jäädä kuuntelemaan pitkäksi aikaa tai vain hetkeksi, sillä ohjelma on suunniteltu niin, että jokaiselle löytyy jotakin. Vähätorin löydät Linnankadulta jokirannasta, vanhan pääkirjaston sisäänkäynnin edestä.

Lilli Louhikoski, TENUn puheenjohtaja
Milja Kiuru, TENUn varapuheenjohtaja

kuvat: TENUn arkisto

P-klubi Brysselissä

Teksti: Aatami Salminen

Kuvat: klubilaisten arkistot

P-klubin perinteinen ulkomaan ekskursio toteutettiin tänä vuonna poikkeuksellisesti jo keväällä. Tähän oli erityinen syy, koska P-klubin alumni, nykyinen europarlamentaarikko Ville Niinistö kutsui vanhan ainejärjestönsä vierailulle Brysseliin. Vastavalitut ekskursiovastaavat saivat siis heti tulikasteensa ja ryhtyivät ripeästi töihin, jotta matka saatiin toteutettua. Ekskursio osui erityisen ajankohtaiseen saumaan lähestyvistä EU-vaaleista johtuen.

Viimein lauantai 16. maaliskuuta koitti, ja 25 onnekasta opiskelijaa saapui omia polkujaan Helsinki-Vantaan lentokentälle. Ilmassa oli havaittavissa innostusta, kun P-klubi valtasi lentokoneen takaosan valmiina ikimuistoiseen reissuun. Lento sujui hyvin, ja lopulta pääsimme kuin pääsimmekin syrjäiseltä lentokentältä bussin ja metron avulla hostelliin, joka sijaitsi aivan Brysselin ytimessä Grand Placen kulmalla. Sijainti oli loistava. Ensimmäiselle illalle ei ollut vielä suunniteltua virallista ohjelmaa, mutta suurin osa ekskuilijoista valloitti malttamattomina Brysselin yöelämän jo ensimmäisenä iltana.

Sunnuntaiaamupäivä kului rennoissa tunnelmissa matkustuspäivästä palautuessa. Iltapäivällä oli vuorossa ensimmäinen kulttuurikohteemme eli Musées royaux d'Art et d'Histoire. Massiivisen museon tarjonta oli erittäin monipuolinen aina taide-maalauksista egyptiläisiin mumioihin sekä prameista koruista design-huonekaluihin. Museon arkkitehtuuri oli kuitenkin jo itsessään lähes näyttelyitä vaikuttavampi. Museokierroksen jälkeen kulttuuri-vastaavamme Vanessa piti meille mielenkiintoisen kaupunkikierroksen Brysselin syövereihin. Kiersimme Brysselin keväisiä puistoja, söimme lounaaksi legendaarisia belgialaisia ranskalaisia Angela Merkelin kantapaikassa, katsoimme eläväistä kaupunkia Mont des Arts'in näköalapaikalta ja lopulta päädyimme Brysselin ykkösnähtävyyden Manneken Pissin kautta majapaikkaamme Grand Placelle. Kaupunkikierroksen mielenpainuvimmaksi hetkeksi jäi kuitenkin Suomesta tuodun Sibeliuksen muistokoivun bongaaminen. Eurooppalaista kulttuuria parhaimmillaan!

Maanantaina suuntasimme heti aamutuimaan Brysselin EU-kortteliin. Päivä oli varattu työelämä-kohteille. Ensimmäisenä saimme kuulla Turun ja Varsinais-Suomen Eurooppa-toimiston tärkeästä edunvalvontatyöstä. Kolmen hengen toimiston kattava esitys avasi silmiämme Brysselin työelämäkentän laajuudesta ja sen loputtomista mahdollisuuksista.

Seuraavana suunnistimme Suomen pysyvän EU-edustuston komeisiin tiloihin. Päivän toisten kahvitarjoiluiden siivittämänä kuulimme Suomen pysyvän edustuston toiminnasta ja sen tarjoamista työmahdollisuuksista. Päivän lopuksi pääsimme laajentamaan tietämystämme EU:sta Euroopan parlamentin interaktiivisessa vierailukeskus Parlamentariumissa. Päivän hauskana sattumuksena törmäsimme Brysselin massiivisuudesta huolimatta kahteen kertaan suomalaisiin kansanedustajiin. Maailma on pieni. Lähestyvät EU-vaalitkaan eivät jääneet kaupungissa huomaamatta. Viimeistään kerrostalon kokoiset plakaatit iskostivat päivämäärät jokaisen mieleen. Muistakaa siis äänestää!

Tiistaina oli vuorossa yksi Brysselin matkamme kohokohdista eli tutustuminen Euroopan parlamenttiin Ville Niinistön vieraina. Turvatakuksista selvittyämme istahdimme parlamentin istuntosalin vieressä sijaitsevaan auditorioon, jossa Niinistö toivotti meidät ystävällisesti tervetulleeksi. Niinistö piti meille tiiviin ja mielenkiintoisen katsauksen Euroopan parlamentin toiminnasta ja polustaan mepiksi. Tämän jälkeen pääsimme istuntosalin lehtereille ihmettelemään kirkkaita valoja. Parlamentista suuntasimme reissumme viimeiseen työelämäkohteeseen eli Punaisen Ristin EU-toimistoon. Oli mielenkiintoista kuulla myös kansalaisjärjestön toimintanäkökulmaa EU:ssa. Iltapäivä oli pyhitetty vapaaseen kiertelyyn ja matkamuistojen ostamiseen.

Viimeisen illan kunniaksi pidimme vielä yhteisen illallisen koko porukan kesken, jonka jälkeen palasimme parlamentin työntekijöiden suosimaan ravintolakeskittymä Place du Luxembourgiiin. Tapasimme Niinistön vielä kerran rennommissa merkeissä oluen äärellä ja pääsimme vapaammin keskustelemaan muun muassa hänen kiehtovasta ajastaan P-klubissa.

Keskiviikko koitti, ja oli aika suunnata takaisin kotiin väsyneenä, mutta täynnä uudenlaista energiaa. Belgian lämmin kevätaurinko tarjosi varaslähdön kevääseen. Olimme päässeet viettämään tiiviit ja inspiroivat päivät Euroopan ytimessä. Bryssel antoi motivaatiota tuleviin opintoihin ja ideoita edessä häämöttävään työelämään. Suuret kiitokset kaikille onnistuneen ekskursioiden mahdollistajille, erityisesti suuren työn tehneille ekskursiovastaaville Merille ja Vanessalle sekä meidät kutsuneelle Ville Niinistölle!

Haastattelussa Kimmo Elo

Ehdimme vain hetken pohtia, ketä henkilökunnasta voisimme tähän teemalehteen haastatella, kunnes mieleemme tuli Kimmo Elo. Otimme häneen yhteyttä, ja pääsimmekin heti seuraavana päivänä hänen vastaanotolleen esittämään mieliämme askarruttavia kysymyksiä lähestyviin eurovaaleihin liittyen.

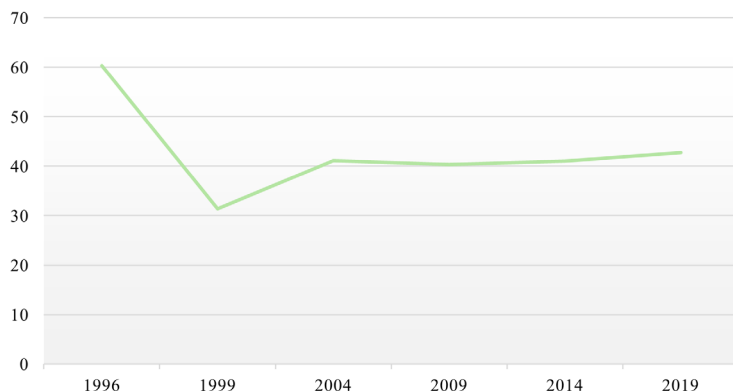
Avasimme keskustelun kysymällä Elon omista odotuksista ja huomioimista teemoista vaalien alla. Kuten varmaan moni muukin, hän nosti esille laitoikeiston nousun, minkä vaikutuksia on vielä vaikea täysin arvioida. Kiinnostavaa on ollut myös se, kuinka vaalikamppailu on kytkeytynyt sisäpolitiikan kysymyksiin, ja aidosti eurooppalaiset asiat ovat jääneet vähemmälle huomiolle. Elo arvioikin eurovaalien olevan useassa maassa tavallaan ”hallituksen suosion mittaamista”. EU-vaaleissa kiinnostava piirre on myös se, kuinka kyseessä on 27 eri vaalia erilaisissa poliittisissa järjestelmissä eri päivinä.

Tästä aasinsiltana pääsimme kysymään, minkä vuoksi eurovaalit eivät herätä samanlaista kiinnostusta kuin muut vaalit. Elon mukaan tähän liittyy erikoinen paradoksi: ”Vaikka Euroopan parlamentin valta on Lissabonin sopimuksen myötä kasvanut, ei vaalien suosio silti ole noussut.” Osin tätä selittää ymmärtämättömyys, sillä vanhentuneet käsitykset Euroopan parlamentin vallasta ja toiminnasta kumileimasimena eivät vastaa todellisuutta. Myös vaalien kilpailullisuus on yhteydessä äänestysaktiivisuuteen, ja eurovaalien kohdalla hallitus-oppositio-asetelman puute ei ole omiaan lisäämään äänestysaktiivisuutta vaan se pikemminkin passivoi äänestäjiä.

”Esimerkiksi eduskuntavaaleissa äänestyspäätös tehdään usein hallitus-oppositio-asetelman avulla siten, että istuvaa hallitusta joko palkitaan tai rangaistaan. EU-vaaleissa puuttuu tämä aspekti sekä vaikutus toimeenpanevan elimen valintaan.” Lisäksi äänestäjältä vaaditaan kovasti perehtyneisyyttä, mutta harvalla on aikaa, valmiuksia tai motivaatiota seurata parlamentin arkitoimintaa. Media on pääasiallinen väylä seurata politiikkaa, mutta Euroopan parlamentin tai komission toimista harvemmin uutisoidaan, jolloin ne jäävät äänestäjälle etäisiksi. EU:sta uutisoidessa jätetään usein lainsäädännön laajempi konteksti kertomatta, ja siitä maalataan kuvaa pahiksena, joka tekee Suomen kannalta epäedullisia päätöksiä. Tästä esimerkkinä Elo mainitsi silakkajupakan sekä ennallistamisasetuksen, jotka suomalaisen median käsissä pelkistyivät vain kysymykseen siitä, mitä ongelmia niistä Suomelle voisi koitua. Tämä hämärtää ihmisiltä laajemmän eurooppalaisen perspektiivin.

Elo kertoi meille myös kärkiehdokasmenettelystä, ja siitä, kuinka sen uskottavuuden kärsiminen vaikuttaa osaltaan negatiivisesti äänestysaktiivisuuteen. Tällä hetkellä istuvan komission puheenjohtajan Ursula von der Leyenin hakiessa jatkokautta olisi vastaehdokkaan suotavaa olla myös hyvin tunnettu, mutta Elon mukaan sosiaalidemokraattisen ryhmittymän ehdokas Nicolas Schmit on ”kakkos- tai jopa kolmosrivin” ehdokas. Tämä on ongelmallista, sillä kärkiehdokasmenettelyllä on pyritty juuri nostamaan EU-vaalien asemaa ja korjaamaan unionin demokratiavajetta. ”Nykyinen tilanne antaa äänestäjille signaalin siitä, ettei menettelyllä ole mitään käytännön merkitystä.”

Äänestysaktiivisuus EU-vaaleissa Suomessa

Tähän liittyen tiedustelimme, onko unionin maiden välillä eroa siinä, kuinka aktiivisesti EU-vaaleissa äänestetään. Yhteistä kaikille maille on se, että äänestysprosentti on matalampi kuin kansallisissa vaaleissa, poikkeuksina Belgia ja Luxemburg, joissa on käytössä äänestyspakko. Suomi yhdessä itäisen Keski-Euroopan kanssa muodostaa heikoimmin äänestävän osan EU-maista. Itäisessä Euroopassa selittävänä tekijänä on puoluekentän myllerrys kommunistisen järjestelmän romahtamisen jälkeen. Historiallinen kokemus kommunismista sekä skeptisyys ylikansallista päätöksentekoa kohtaan yhdistettynä siihen, ettei äänestämistä koeta samanlaisena osallistumisen tapana ja velvollisuutena ovat johtaneet siihen, etteivät EU-vaalit herätä kiinnostusta. Suomen kohdalla tyytyväisyys unioniin on verrattain korkeaa, mutta tämä ei kuitenkaan heijastu äänestysaktiivisuuteen. Heikko tietämys ja matalampi koulutusaste näkyy äänestysaktiivisuudessa, ja jos parlamentin kasvanut valta on jäänyt hahmottamatta, ei motivaatio äänestämiseen kasva. Elon mukaan Suomessa eurovaaleissa pärjäävät tunnetut ehdokkaat, jotka saavat eniten ääniä Etelä-Suomesta.

Lopuksi pohdimme Elon johdolla sitä, kuinka vaaleista voitaisiin tehdä helpommin lähestyttävät. Yhtenä keinona Elon mukaan voisivat olla puolueiden euroryhmittymien laajuiset ehdokaslistat, jotta äänestäjä tietäisi, keille muille hänen äänensä voisi myös periaatteessa mennä hänen äänestäessään esimerkiksi kokoomuksen ehdokasta, joka olisi asettanut itsensä EPP:n listalle. Tämä selkeyttäisi Euroopan laajuista ehdokasasettelua, mutta voisi toisaalta vaikeuttaa äänestämistä, sillä EU:n laajuiset ryhmittymät eivät ole tällä hetkellä kovinkaan tunnettuja Suomessa. Elo aikoo nyt jäädä seuraamaan, mikä merkitys laitaoikeiston todennäköisellä vaalivoitolla on parlamentille, ja millaisia laitaoikeiston ryhmittymiä parlamentissa on.

Lopuksi halusimme kevennyksenä tiedustella, miten Elo arvioi Euroviisuja politiikan tutkimuksen näkökulmasta, ja mikä hänen henkilökohtainen suhteensa viisuihin on. Elo toteaa katsoneensa viisuja pitkään, ja toteaa kyseessä olevan lähtökohtaisesti epäpoliittinen tapahtuma, mutta kuten vaikkapa urheilu, on viisutkin politisoitavissa. Jo kylmän sodan aikana kulttuuritapahtumilla ja musiikilla on ollut rooli yhdistävänä voimana, ja viisut jatkavat tätä perinnettä. Euroviisut on tapa tukea eurooppalaisten yhtenäisyyttä ja tuoda maita lähemmäksi toisiaan. Vaikka Elo toivoisi musiikin pysyvän keskiössä, jotta saisimme tässä maailmantilanteessa kepeyttä ja keveyttä elämiimme hauskan shown muodossa, ei hänkään kiistä, etteikö esimerkiksi Israelin kysymys olisi nyt puhuttanut. TIETYN MAAN - kuten Venäjän - sulkeminen pois viisuista on poliittinen teko. Toisaalta myös viisuvoitto voi olla poliittinen signaali, kuten nähtiin Ukrainan voittaessa viisut vuonna 2022.

Kuka on Kimmo Elo?

Turun yliopiston eduskuntatutkimuksen keskuksen Eurooppa-tutkimuksen erikoistutkija Kimmo Elo on erikoistunut Euroopan integraatioon poliittisena ilmiönä, Saksa-Eurooppa-kokonaisuuteen, eurooppalaisiin politiikka-verkostoihin, kylmän sodan sekä tiedustelun historiaan sekä transatlanttisten suhteiden merkitykseen Euroopalle.

Kimmo on myös henkilö, jonka mieleen on jäänyt vuoden 1982 Saksan euroviisuvoittajan kappale Ein bißchen Frieden. Kappale sopii myös hyvin tähän hetkeen: vastakkainasettelujen maailmaan voidaan tuoda vähän rauhaa musiikin avulla. Toisaalta itseään voi piristää myös Suomen Kojon 'Nuku pommiin' -esityksellä, jonka löytää YouTubeista!

Viisupenkki Melodifestivalen

Kuvat ja teksti: Pekka Kärkkäinen

Siinäpä huudahdus, jota ei voi olla kuulematta, jos seuraa jaksoakaan Melodifestivalenia, Ruotsin viihhteellistä maan edustajan valintaprosessia Eurovision laulukilpailuun. Huudahdusta on hieman vaikea kääntää suomeksi (nyt ajetaan?!), ja lähes yhtä vaikeaa on ilmaista, mitä Melodifestivalen ylipään tarkoittaa ruotsalaisille. Tästä syystä olinkin tarkka määrittellessäni ilmiön **viihhteelliseksi maan edustajan valintaprosessiksi Eurovision laulukilpailuun**. Vietin neljättä vuotta putkeen maaliskuun alun Ruotsissa ihastellen huipentumaa tälle prosessille, jonka saloihin päästään sukeltamaan tässä viisupenkissä.

Ensin lienee syytä hieman avata prosessin kulkua. Ruotsin edustajan matka Euroviisuihin eroaa muun muassa suomalaisesta sisarprosessistaan siten, että yhden spektaakkelimaisen illan sijaan ruotsalaiset ovat viettäneet rakkaan **Mellonsa** parissa vuosittain kuusi viikkoa vuodesta 2002 lähtien. Suomalaiseen tapaan Ruotsissakin kilpailu on aluksi avoin: biisin voi lähettää kilpailuun kuka tahansa, mutta mahdollisuudet päästä itse kilpailuun ovat melko pienet, sillä joka vuosi kilpailuun lähetetään noin 2 500-3 000 kappaletta, ja näistä noin prosentti eli nykyään 30 kappaletta lopulta pääsee mukaan. Näistä kappaleista valitaan hieman vaihtelevan prosessin mukaisesti 12 kappaletta finaaliin, ja tänä vuonna prosessi meni tähän tapaan: ensin järjestetään ympäri Ruotsia viisi osakilpailua, joista kustakin kaksi kappaletta pääsee suoraan finaaliin (yhteensä kymmenen kappaletta). Näin ollen osansa viikkoja kestävästä Mello-huumasta saavat kaiken maailman malmöt, eskilstunat ja örnköldsvikit. Ennen finaalia viimeisen osakilpailun päätteeksi käydään niin sanottu semifinaali (vanhalta, kannustavalta nimeltään **Andra Chansen** eli toinen mahdollisuus), josta katsojat äänestävät viimeiset kaksi kappaletta finaaliin. Näin selitettynä prosessi kuulostaa yllättävän monimutkaiselta poliittisiin järjestelmiin erikoistuvallakin, joten älkää kysykö lisää, sillä todellisuus on tätäkin pahempi.

Vaikka kuiva prosessinkuvailu olisikin valtioplaneetalle niin antoisaa, on ehkä parempi lähteä matkalle Ruotsiin. Turustahan pääsee käytännössä kävelemään Tukholmaan, mutta tänä vuonna laivayhtiön epä mukavien aikataulujen takia päätimme minimoida ajan laivalla, jossa virkistämisen taso nousee perjantaisin kohisten jo alkuillasta. Tällä kertaa matka Ruotsiin kulkikin rauhallisemmin sinivalkeisiin siivin Helsinki-Vantaan kautta. Matka Ruotsiin ja hotellille asti on kuitenkin aina melko kuluttava, joten perjantai-ilta menee useimmiten vain ruokaillessa jossain Tukholman viihtyisistä ravintoloista.

Vinkkinä voi sanoa, että varaus ravintolaan on suositeltavaa tehdä etukäteen, sillä erityisesti viikonloppuisin voi kaupungin keskustasta olla hankalaa löytää vapaata pöytää. Omaan mieleeni Tukholmassa ovat olleet kaupungin useat italialaiset ravintolat, ja nyrkkisääntönä niissä tuntuu olevan seuraava: mitä huonompi palvelu, sitä parempi ruoka!

Tänä vuonna hotellimme sijaitsi aivan kaupungin keskustan nurkilla Östermalmin alueen vieressä, kävelymatkan päässä muun muassa vanhasta kaupungista. Laadukkaan ja jo aiempina vuosina hyväksi havaitun aamiaisen jälkeen lauantaipäivän odottavaan tunnelmaan sopi mainiosti periruotsalaisen tunnelman sisäänhengittäminen Gamla stanissa, jossa voi helposti kuvitella olevansa autenttinen turisti, kun joka kulmalla matkamuistokauppojen hohtavissa näyteikkunoissa houkuttelevat **I <3 Swedish boys** -tekstillä varustetut t-paidat. Löytyy vanhasta kaupungista oikeasti kivojakin paikkoja, joista suosikkejani ovat useat sympaattiset kahvilat. Ne ovat usein hyvin pieniä, joten sisään ei välttämättä aina mahdu, mutta mahdollisuuden siunaantuessa suosittelen istahtamaan ja maistamaan perinteistä ihanan mantelista laskiaispullaa, jonka sesonki Ruotsissa on suomalaistakin pidempi. Uuden keskustan puolelta on nostettava esiin kahvila nimeltään **Vete-Katten**, jonka klassisempi tyylikkyys vetää puoleensa vuodesta toiseen.

Lauantai-illan, ja koko matkan, kohokohta on toki itse Melodifestivalenin finaali. Valintaprosessi tosiaan kiertää ympäri Ruotsia, mutta huipentuu aina Tukholman **Friends Arenalle**, jonne pakkautuu finaali-ilta noin 30 000 ihmistä. Tunnelma areenalla on eräs syy sille, miksi rakastan Melodifestivalenia. Iloisia ihmisiä on kaikkialla, ja käytäviltä sekä katsomoista löytyy kaikenlaisia ihmisiä vauvasta vaariin: Mello on korostetusti koko perheen ohjelma, ja areenalla parveileekin perheidensä kanssa tavallisia perheenisä-Kjellejä pukeutuneina sateenkaaren väreissä hulmuileviin höyhenpuuhkiin ja vilkkuvilla valoilla varustettuihin kimalteleviin hattuihin. Astellessa alas kohti permanttoa näkee katsomon valotikkumeren, joka välkkyy Melodifestivalenin tunnusväreissä sinisessä, violetissa ja oranssissa. Kansanjuhla on valmis alkamaan.

Paikkamme ovat permannolla aivan erään kulkuväylän vieressä, ja samalla, kun kansaa viihdytetään laulamalla yhteislauluna **Allsång på Skansen** -tyyliin Ruotsin rakastetuimpia viisuja, kaltaiseni viisunörtti tärisee edessämme kävelevien tunnettujen biisintekijöiden energiasta. Tärinäni lisääntyy, kun huomaamme, että eteemme aletaan rahdata savukoneita. Teknikko huikkaa minulle, että älä pelästy, mutta kone savuttaa ensimmäisen parin minuutin ajan; olemme siis juuri siinä kohdassa, josta artistit saapuvat areenalle lähetyksen alkaessa. Lähetys alkaa ja juontaja Carina Berg avaa finaalin huudahtamalla koko areenan kanssa **"Nu kör vi!"** Norjalaiset ihme-kaksoset Marcus & Martinus kävelevät ohitsemme, ja toinen kaksosista heittää kivet kanssani. Älä kysy, kumpi.

Spektaakkeli kestää pari tuntia. Kappaleita esitetään liukuhihnalta, ja esitykset ovat viimeistelyä ruotsalaista laatua. Kappaleiden välissä juontajilla on tapana viihdyttää kansaa tasoltaan hyvin vaihtelevalla ruotsalaisella huumorilla. Erityisesti paikan päällä yleisön reaktioista voi päätellä paljon artistien tulevasta menestyksestä pisteidenlaskussa. Kaikki saavat toki osansa aplodeista, mutta **Friends Arenan** yleisö on kuin ruotsalainen kansankoti pienoiskoossa: desibelien määrä korreloi vahvasti lopullisen pistemäärän kanssa, ja tänä vuonna suurimmat suosionosoitukset menevät norjalaiselle kaksoskaksikolle.

Tärkeä osa Melodifestivalenin identiteettiä ovat myös väliaikanumerot (**mellanakter**), joiden taso ei aina yllä itse esitysten viimeistellyn tyylikkyyden kanssa samalle viivalle, mutta tänä vuonna finaaliissa nähdään yksi parhaista numeroista muutama vuoteen: Ruotsin tunnetuimmat miesartistit, joukossa esimerkiksi euroviisuvoittajia ja Melodifestivalen-legendoja, esittävät ironisen poikabändikliseillä leikittelevän kappaleen **Still the One**. Samaan aikaan allekirjoittanut tyhjentää rakkoaan ja kuulee vuosikymmenen spektaakkelistä noin viisi minuuttia sen loppumisen jälkeen.

Kilpailullisesti tämän(kään) vuoden finaali ei aiheuta sydämentykytyksiä (lukuun ottamatta lähetysten alun tärinöitä). Marcus & Martinus ovat viime vuoden voittajan Loreenin tapaan ylivoimaisia ennakkosuosikkeja, ja vievät niin kansainvälisten raatien kuin ruotsalaisen yleisönkin pisteet murskaavalla tavalla. Esitettyään uudestaan *Unforgettable*-voittokappaleensa areena hiljenee, erikit ja karinit lapsineen kiipeävät permannolta kohti kotejaan, ja me laahustamme kohti Solnan asemaa laulaen matkalla muun lähijunaan pakkautuvan porukan kanssa vielä kerran vuoden kilpailun kappaleita. Suomalaiselle aidon Ruotsi-kokemuksen huipentaa laivamatka kotiin sunnuntai-iltana. *Viking Gloryn* pianobaarissa on rauhallinen tunnelma, vuoden 1992 tangoprinssin coverit hivelevät mieltä, ja tekohampaat kalisevat.

Kaiken tämän jälkeen joku voisi kysyä, miksi tavallinen suomalainen välittää mistään tästä. Ketä kiinnostaa? Kysymys on hölmöydessään aika olenainen, ja täyttä vastausta siihen en minäkään tiedä. Lisäksi tiedostan sen, että viime toukokuun tapahtumien jälkeen Ruotsin euroviisuskenen ylistäminen tähän tapaan on potentiaalisesti hengenvaarallista.

Minua kuitenkin kiehtoo Melodifestivalenissa sen ikoninen asema Ruotsissa. Finaalia katsoo vuosittain lähes 3,5 miljoonaa ihmistä (n. kolmannes väestöstä), ja se on ollut vuosikymmeniä Ruotsin katsotuin tai toiseksi katsotuin ohjelma (ruotsalaisen jouluaaton klassikon *Kalle Anka och hans vänner önskar God Jul* jälkeen). Ikonisen asemansa ja suosionsa vuoksi vältin kutsumasta kilpailua maan euroviisukarsinnaksi: Melodifestivalen on ruotsalaisille jotain enemmän. Se on koko vuoden odotetuin, yli kuukauden kestävä spektaakkeli, josta kaikki puhuvat ja jota kaikki katsovat, vaikka eivät sitä työpaikan kahvipöydässä tunnustaisikaan. Melodifestivalen on iloinen, ruotsalaisia yhdistävä ilmiö ja harvinainen muinaisjäänne ajasta, jolloin kaikki virittäytyivät television ääreen samaan aikaan lauantai-iltana. Siihen aikaan ei ole paluuta, ja ehkä hyvä niin, mutta jotain sympaattista Mellossa sateenkaaripuuhkineen ja kimaltelevine hattuineen on.

4+1 nostoa: VAPPU!

Teksti: Lotta Takala

Vuosi on vierähtänyt ja jälleen ollaan vapun kynnyksellä. Vapun kunniaksi kevään viimeisessä Walpossa toimitus listaa epäkoherentisti 4+1 vappujuttua, jotka ansaitsevat erityismaininnan tässä lehdessä. Listaus saattaa sisältää asiavirheitä kirjoittajan vappua edeltävien dediksien luoman aikapaineen myötä, jättäkäämme turha faktantarkistus siis myöhempään ajankohtaan, tai Walpon palautelaatikkoon!

1 Trivial Perseet

250 ihmistä Turun kaduilla lahjoo rastinpitäjiä ja vastaa triviaikysymyksiin, joita kukaan 80-luvun jälkeen syntynyt tuskin tietää. Mikä konsepti, mikä tapahtuma! Kiistatta vappuperinteiden aatelia ja P-klubin hienoimpia saavutuksia sitten Walpon perustamisen jälkeen. Jotain taikaa siinä on, kun opiskelijaelämän kaikista rastienkiertely-tapahtumista Trivial Perseet iskee parhaiten vuosi toisensa jälkeen. Teorioita esimerkiksi kevään valosta, vapun lähtölaukauksesta tai siitä, että voitto menee aina P-klubilaisille, voidaan liittää tähän TP-taikuuteen. Hatunnosto heille, jotka tämän tapahtuman ovat aloittaneet; kenties työn alla oleva P-klubin historiikki paljastaa heidät?

2 Mantan lakitus

Kenties helsinkiläisten vappujuhlijoiden kohokohta, Havis Amandan lakittaminen. Mantan lakituksessa vuosittain vaihtuva ylioppilaskunta pesee ja lakittaa patsaan vappuaattona. Kunniakas perinne, mutta nyt tulee Turusta sellainen idea, että jättäkää se nainen rauhaan! Radikaali idea? Kyllä. Mutta eikö Manta ole jo nähnyt tarpeeksi vuosien "TORILLE" menojen jälkeen. Kenties Mantan bilevuodet voisivat vaihtua tarkkailijan rooliin, sillä nyt olisi myös oiva hetki kehittää uusia lakitettavia patsaita Mantan ollessa Vantaalla korjattavana. Hyvä vaihtoehto olisi esimerkiksi Jätkäsaaressa sijaitseva Bad Bad Boy. 8 metriä korkea pissava patsas tarjoaa entistä paremman kiipeilyhaasteen ja huokuu *tietynlaista* vapun henkeä.

3 #etävappu 2020

Mikä ajankuva #etävappu onkaan näin pari vuotta koronan jälkeen. #etävappu oli korona-ajan yhteisponnistus saada kansa pysymään kotona myös vappuna. Esimerkiksi Helsingin kaupunki käytti 20 000 euroa Mantan virtuaalilakitukseen ja 80 000 euroa JVG:n virtuaalikeikkaan, kyllä täällä tarkenee jne. Etävappu oli aikanaan menestys, esimerkiksi JVG:n keikkaa seurasi 1,4 miljoonaa suomalaista. Tälle listalle #etävappu pääsee kuitenkin vain muistuttamaan, että asiat voisivat olla huonomminkin. Sää kuin sää, ainakin pääsemme mutaiseen puistoon syömään munkkeja ja juomaan kuohuvaa keskellä viikkoa!

4 International workers' day

Juhlinnan lisäksi vappu on kuitenkin perinteisesti juuri työläisten juhla ja kansainvälisesti tunnettu paremmin työväenpäivänä, ja perinteisempi vapunjuhlinta koostuu pikemminkin mielenosoituksista. Näin hallituksen kehysriihen ja ay-liikkeen hiljentämisen jälkeen onkin ajankohtaista nostaa vapun alkuperäiset juuret listalle.

+1

Kirjoittaja pääsi myös keskustelemaan vapun juhlinnasta Ranskassa paljasjalkaisen pariisilaisen kanssa. Selvisi nopeasti, että vappu ei ole mikään juhlan aihe, vaan silloin mennään kaduille osoittamaan mieltä. Kuulemma kieloja jaetaan ystäville, ja tämän jälkeen voi vaikka sytyttää roskiksen palaamaan. Voi siis sanoa, että kansainvälinen työläisten päivä näkyy myös Ranskassa.

Harkkapenkki

Bryssel, Belgia

Kuvat ja teksti: Ella Välimäki

Bryssel – tuo EU-byrokraattien luvattu maa

ja kotini viimeisen puolen vuoden ajalta. Bryssel on niin uramahdollisuuksiltaan kuin kaupunkina moniulotteinen paikka. Yritänkin nyt parhaani mukaan luoda teille katsauksen kaupungista näistä molemmista perspektiiveistä.

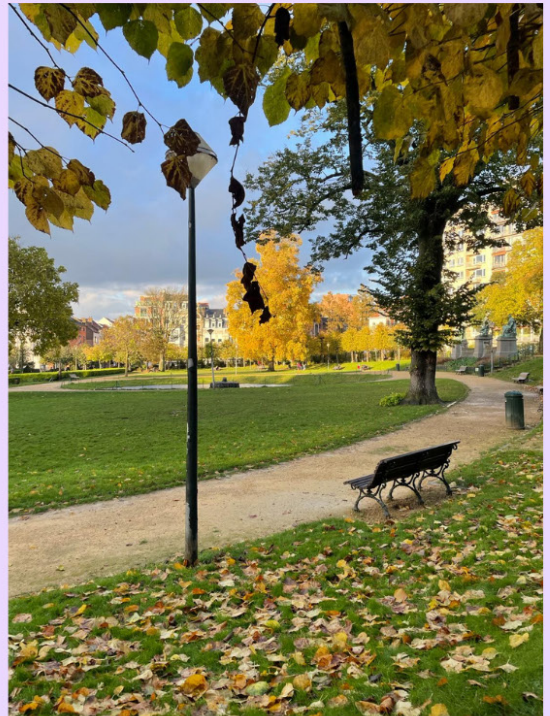
Jutun tärkein anti kuitenkin tulee tässä: *jos ura EU:n parissa kiinnostaa, kannattaa jo opintojen aikana ehdottomasti pyörähtää kaupungissa ja nähdä se itse.*

Keskityttyäni valtio-opin ja kansainvälisten suhteiden opinnoissani EU-politiikkaan, harkkapaikan haku Brysselistä tuntui melko selvältä valinnalta. Vaikka yliopistossa EU:n toimintaa voi ehkä tankata kyllästymiseen asti, on sen aistiminen paikan päällä vaivan arvoista – ja kukapa ei tahtoisi Suomesta hetkeksi Euroopan ytimeen.

Oma matkani alkoi viime vuonna elokuun puolivälissä; nakkasin laukkuni uudelle toimistolle ja sain ihanalta aulahenkilöltämme kasan vinkkejä Brysseliin ja Belgiaan. Tämän jälkeen lähdin suorinta tietä juna-asemalle ja poistuin maasta.

Juna vei minut suoraan Pariisiin, josta matka jatkui läpi Ranskan Välimeren rannikon pieniin ihaniin kyliin. Kesähelteiden ja kulinarististen seikkailujen tuottama täydellinen illuusio elämästäni Euroopassa ei ehkä valmistanut minua Brysselin koleaan syksyyn, mutta ihana ja epärealistinen laskeutuminen tulevaan koitokseen se kyllä oli.

Bryssel ei olekaan tunnettu jatkuvasta auringonpaisteestaan, varsinkaan jos viettää kaupungissa syksyn ja talven. Paluu uuteen tulevaan arkeeni oli kuitenkin jännittävä, ja sain nauttia Suomea pidempään jatkuvasta loppukesästä aloittaessani

työharjoitteluni Turun ja Varsinais-Suomen Eurooppa-toimistossa syyskuun alussa. Kyseessä on siis yksi Suomen kuudesta alueellisesta edustuksesta Brysselissä.

Aluetoimistot ovat ehkä hieman tuntemattomampia, mutta tutustumisen arvoisia vaihtoehtoja Brysselin ja EU:n uramahdollisuuksien meressä. Aluetoimistot ajavat edustamansa alueen asiaa EU:ssa tehden edunvalvontaa niin tärkeimmillä politiikka-aloilla kuin EU-rahoituksen parissa.

Talvinen parlamentti

Farmariprotesti 25

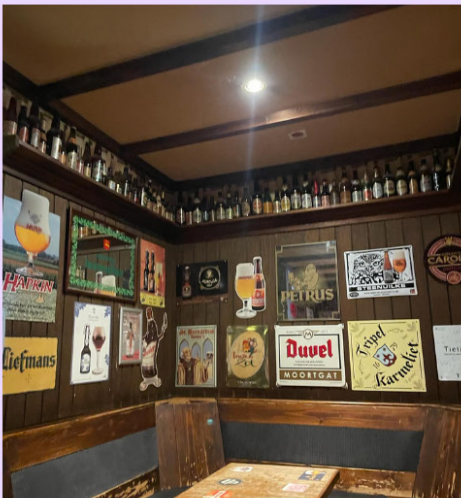

Itse asiassa kirjoitan tätä tekstiä katsoessani samalla risteilijän ikkunasta merimaisemia matkalla Tukholmasta Turkuun. Jos joku teistä päätyy vielä vaikka vappuviikolla lukemaan tätä Walpoa risteilykoomassa tulevaisuudenvalintojaan pohtien, kannattaa pitää mielessä, ettei Brysselkään ole pelkkää työtä, tylsää betoniviidakkoa ja byrokratiaa. Puoleen vuoteen mahtui matkustusta, uusia ystäviä, naurua ja iloa, olutta sekä jopa vuosijuhlat.

Belgiassa on melko vahva suomalainen yhteisö ja Belgian suomalainen osakunta, jonka toiminnassa on mukana pääasiassa EU-uralle lähteneitä valmistuneita, jotka kaipaavat akateemista juhlintaa. Harjoittelijat ovat tervetulleita kaikkiin tapahtumiin, ja ne ovatkin hyviä tilaisuuksia tutustua suomalaisiin Brysselissä ja nähdä miten erilaisia polkuja Eurooppaan ihmisillä on ollut. Suomen EU-virkamiehissä onkin tällä hetkellä käynnissä sukupolvenvaihdos, joten uusia paikkoja olisi niin sanotusti tyrkällä.

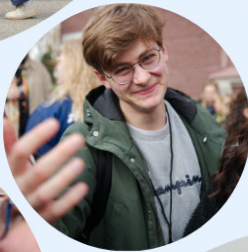
Harjoitteluja tarjoavat Brysselissä aluetoimistojen lisäksi esimerkiksi instituutiot (parlamentti, komissio), Suomen pysyvä edustusto ja parlamentin mepit. Lisäksi työllistyy voi etujärjestöille, yksityisille yrityksille tai konsulttifirmoille. Mahdollisuuksia siis riittää, ja harkkapaikkoja kartoittaessa suosittelen lämpimästi miettimään, millaiset hommat itseä kiinnostavat ja mitä taitoja tahtoisi päästä kehittämään! Ranskan kielen taito voi olla valttikortti, mutta allekirjoittaneen tavoin epäselvälläkin mumminalla pärjää vähintään kaupan kassalla ja töissä kielenä on useimmiten englanti.

Bryssel ei siis ole pelkästään byrokraattien temmellyskenttä, vaan jännittävä kaupunki monella muullakin tapaa. Vaikka kaupunkiin voi olla vaikeakin päästä sisään, sillä on parhaimmillaan todella paljon tarjottavaa. Kulttuuria, teknoa, kirppareita, museota, puistoja sekä kansainvälisiä ja avoimia ihmisiä. Itselleni ainakin on todella tärkeää viihtyä kaupungissa, enkä muuttaisi pidemmän päälle mihinkään pelkkien uramahdollisuuksien vuoksi. Mielestäni jotain kertoo esimerkiksi se, että varasin juuri kesälomamatkani – Brysseliin.

Suomalaisen osakunnan vuosijuhlissa

HYVÄÄ WAPPUA

D O R I S

P - K L U B I

D O R I S

Y Ö K E R H O

Linnankatu 18
TURKU

IG fredrik_bar
FB FredrikBar

Collarit, hupparit, t-paidat, kassit,
pipot ym. ainejärjestöille toimittaa
srt-mainostekstiilit.com

SRT
MAINOSTEKSTIILIT

SRT-Mainostekstiilit Oy
Putkikatu 21 A,
21110 Naantali

+358 400 533 479
myynti@srt-mainostekstiilit.com
Facebook: Srt-Mainostekstiilit Oy

Työtä ympäristön ja työllistämisen hyväksi

Olemme itsenäinen voittoa tavoittelematon yhdistys.
Vuosittain meillä työskentelee 250 henkilöä ja
kauttamme uuden kodin löytää 300 000 tavaraa.

Opiskelijakortilla -20 %

Tee löytöjä luontoa ja lompakkoa säästäen!

turunekotori.fi

Rautakatu 12 | Rieskalähteentie 74

